

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk
kops 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1985. gada 22. augustā

Nr. 33 (300)
Cena 1 kap.

Partijas dzīve

NOPIETNA UN LIETIŠKA SARUNA

Partijas grupas sācies pārskatu un vērtēšanu laiks. Nopietni un pārdomāti savai sapulcei bija gatavojusies auzānas ceļa šķēterētavas nodaļas 3. maiņas komunisti. Sapulcē piedalījās uzņēmuma galvenais inženieris HARIJS HOLSTS, partijas rūpnīcas komitejas sekretārs ZIGURDS ABELE, 4. ceha priekšniece ASTRIDA AIZSILNIECE, šķēterētavas nodaļas priekšniece GALINA ZUMENTE, tehnoloģe MARGARITA TIMOŠINA. Sapulces darbā piedalījās arī partijas Valmieras rajona komitejas rūpnīcības un transporta nodaļas vadītājs ULDIS CAUNE.

Pārskata ziņojumu sniedza partijas grupas organizatore INGA PUSVILKA. Tika skarti nozīmīgi un aktuāli jautājumi, kas attiecas uz ražošanas uzdevumu analīzi.

Salīdzinot ar pagājušo pārskata periodu, darba rāzīgums maiņā audzis. Ne mazāk kā 99,9 procenti produkcijas tiek nodots ar pirmo uzrādījumu. Šķēterētavas INGA PUSVILKA, INTA PUTNA un LUDMILA MIHAILOVA strādā ar personīgajiem zīmogiem, viņas vienas no pirmajām izpildījušas savus personīgos piecādes uzdevumus.

Partijas grupas organizatore runāja arī par maiņas komunistu mācību organizāciju un norisi, partijas uzdevumu izpildi, sabiedrisko organizāciju vadību, tika uzsvērti komunistu avangarda loma sociālistiskās sacensības norisē un sociālistisko saistību pieņemšanā.

Bez ievēribas netika atstāti vēl esošie trūkumi. To vidū ir nepietiekams darbs, lai uzņemtu jaunus

brīvprātīgos kārtības sargus, vairāk uzmanības jāvelta arī partijas biedru rindu paplašināšanai. Debates kļuva par nopietnu un lietisku sarunu. Komunisti runāja par šķēterētavo mašīnu un iekārtu remontu, strādājošo brigāžu darba formu izmantošanu pie jaunajām šķēterētavas iekārtām. Par šiem jautājumiem uzstājās šķēterētavas LUDMILA MIHAILOVA, INTA PUTNA, meistara palīgs ARKĀDIJS STEPANOVS.

Pārdomāti un interesanti organizētie pārskati un vērtēšanas partijas grupās ļaus vēl vairāk nostiprināt partijas ietekmi masās, kā arī ražošanas uzdevumu sekmīgu izpildi.

GALINA ILLARIONOVA, partijas rūpnīcas komitejas sekretāra vietniece ideoloģiskajā darbā

Augstu kvalitāti katrā darba vietā!

Sava laika skaitīšana

Varam iedomāties grūtības, ar kādam pirms došanās gadiem nācas sadurties un tas pārvērtē Jelenai Jakovļevai (attēlā), kad viņa atnāca stāties darbā auzānas ceļa šķēterētavas nodaļā. Līdz tam viņa strādāja padomju saimniecības «Valmierā» darzkopības brigādē, bija arī slauceja. Pārņakt no lauksaimniecības darbā rūpnīcībā — tas nav tik vienkārši kā pāriet no viena uzņēmuma uz otru. Pirmajā laikā negāja viegli, taču grūtības uzveikt palīdzēja nepiekapīgais raksturs, enerģija un vēlēšanās pēc iespējas drīzāk apgūt jaunās profesijas iemaņas.

Tagad šķēterētāja Jelena Jakovļeva ir nodaļas labāko amata meistaru vidū. Ilgu laiku viņa strādāja pie viena no vissarežģītākajiem stikla diegu sortimenta ražošanas. Pirmindas strādāniece pastāvīgi ar uzvižu izpilda maiņas uzdevumus, nodod produkciju uz pirmo uzrādījumu. Viņas darba kalendārā — jau 1990. gada februāris. Tas nozīmē, ka līdz pašreizējās piecādes noslēgumam atlikusajā laikā viņa, iespējams, izpildīs desmit gadu ražošanas programmu.

Sasniegt tik augstus darba rezultātus šķēterētājai palīdz iekārtu paplašināto zonu apkalpošana. Tur, kur vajadzētu strādāt trim cilvēkiem, viņas tiek galā divatā kopīgi ar Tatjana Maličicu. So jaunietei Jelena Arkadjevna, būdama arī darbuzdevinātāja, apmācījusi visas savas profesijas nianses.

Vārdos viss izklausās gludi un viegli, bet patiesība nav vienkārši turēties priekšējās pozīcijas. Pie sāda darbietilpīga sortimenta izlādes strādāja arī citas šķēterētājas, bet ilgi neizturēja. Bez sam iekārtas ir novecojušas. Novocojušas fiziķi un morāli. Dažkārt Jelena Jakovļeva strādā arī citas maiņas. Ko lai dara, ja pašlaik šķēterētavas nodaļā radies ass

kadru deficīts, bet ražošanas uzdevumi — apjomīgi.

Ja vajag ko darīt darbā lietās, Jakovļeva nekad neatteikās. — saka šķēterētavas nodaļas priekšniece Galina Zumente. — Viņa ir strādāniece ar augstu pienākuma apziņu un vienmēr kolektīva intereses izvirza pirmajā vietā. Kaut vairāk mums būtu tādu cilvēku!

Pieaugušas kļuvušas Jelenas Arkadjevnas meitas Tatjana, Marina un Galina, vidusskolu pabeidzis dēls Valērijs. Taču mājas

bums ir kopejai lietai, un tas ir galvenais.

Divpadsmit šķēterētājām pirmajā maiņā piešķirts piecādes triecienieka goda nosaukums. Viņu vidū ir arī Jelena Jakovļeva. Tapat kā pārējās pirmindnieces, arī viņa apbalvota ar vērtīgu apvienības «Sojuzplastpererabotka» dāvanu.

Pieaugušas kļuvušas Jelenas Arkadjevnas meitas Tatjana, Marina un Galina, vidusskolu pabeidzis dēls Valērijs. Taču mājas

Sacisim atklāti: ne visiem patiek Jelenas Arkadjevnas tiesības raksturs. Viņa nekad nepātes garam trūkumiem, uzstājīgi pateikis patiesību acīs. Tadas īpašības piemīt cilvēkiem, kuri ar visu sirdi pieķērušies savam darbam. Viņa, ja tas vajadzīgs, nedod miera ne nodaļas priekšniecei Galinai Zumentei, ne ražošanas apmācības instruktorei Olgai Laurinēnai, ne citiem specialistiem. Toties galarezultātā la-

rupju nav kļuvis mazāk. Daudz laika prasa lie un darzs.

Pēc nedaudz mēnešiem pirmindas šķēterētājai bus tiesības aiziet pensijā, taču viņa jau izšķiršusies par lēmumu strādāt arī tālāk. Nodaļas kolektīvs droši var rēķināties ar viņas spēkiem un darba prasmi.

VLADIMIRS KARPOVS
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

MAN VIENKĀRŠI LAIMĒJĀS...

Jau noslēdzies XII Vispasaules jaunatnes un studentu festivāls Maskavā, taču šo lielisko svētku, plašā starptautiskā notikuma atbaltis dzirdamas vēl šodien. Daudzos festivāla pasākumos pabija arī komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāre JEĻIZAVETA SEMJONOVA. Viņas personīgos lespaidus par darbu jaunatnes foruma sagatavošanās un norises laikā interesenti dzirdēja rajona laikrakstā «Liesma» tikšanās vakarā, komjaunatnes rajona komitejas organizētajos sporta svētkos, kā arī mūsu rūpnīcas strādnieku kolektīvos. Arī man bija interesanti parunāties ar Jeļizavetu, un es lūdzu viņu atbildēt uz dažiem jautājumiem:

— Pirmais jautājums, protams, par Maskavas festivāla lespaidiem...

— Es pirmo reizi piedalījies tādā grandiozā forumā kā XII Vispasaules festivāls, un patiesi varu teikt, ka man vienkārsi laimējās... Iespaidu ir ļoti daudz. Taču varbūt ne gluži tādu, ka daudzi ļoti daudzās vietās un ļoti daudz iespējams. Un bez tam, — es taču atrados darbā, es strādāju, tas ir, es nebiju delegāte vai festivāla dalībniece, man bija kartīte, kura deva apkalpojošā personāla tiesības. Konkrēti es nodarbojos ar festivāla dalībnieku brīvā laika organizēšanu, rūpējos par mūsu republikas pārstāvjiem. Bet tajā pat laikā es izjutu visu festivāla svīnigo, draudzīgo, svētdienīgo atmosfēru, tikos ar daudziem festivāla dalībniekiem. Bet pats galvenais — vēl reizi parliecinājos par visu zemju jauniešu vienotību cīņā par mieru virs zemes, par to, ka šī cīņa par mieru kļūst par mūsu laika vissvarīgāko lietu un prasa katru cilvēku iekļaušanos tajā.

Festivāls bija man, un ne tikai man, bet arī daudziem citiem, ne vien svētki, bet arī atbildīgs un saspringts darbs. Nācas organizēt tikšanās, mūsu kolektīvu uzstāšanās, mūsu republikas kompleksā uzņemti citu republiku pārstāvjus un viesus, to vidū arī aržemniekus. Vienlaicīgi bija vēlēšanās arī pašai būt dažādos pasākumos, mitiņos, koncertos. Vislielākie

iespādi man palikuši, protams, par festivāla atklāšanas ceremoniju, teātralizēto uzvedumu «Miers uzvarēs karu». Spēcīgu emocionālu pārdzīvojumu sniedza piedalšanās starptautiskajos folkloras svētkos «Vasara Kolomenskā». Brīnišķīgs mirklis, kas uz mūsu palikā atmiņā, bija svīnīgais galā koncerts. Var tikai apbrīnot tos laimīgi apgarotos ļaudis, kuri veidojuši tādus pasākumus, grandiozus pasākumus. Atliek apskaut pašdarbības kolektīvu dalībnieku izturību un aizrautību.

— Kādos veidos festivāls tika pārstāvēta mūsu republika?

— Teikšu uzreiz, ka festivāla atklāšanas un tā norises laikā festivāla dalībnieki tika sadalīti grupās. Es strādāju ar tiem mūsu republikas kolektīviem, kuri piedalījās visa pasākuma kultūras programmas veidošanā no atklāšanas līdz festivāla noslēguma ceremonijai. Sai sakarībā mums ļoti paveicās. Mums bija iespēja ilgu laiku dzīvot Maskavā, festivāla noskaņu pārņemtajā mūsu Dzimtenes galvaspilsētā, izjust jaunatnes svētku ritmu. Starptautiskajā mākslas parkā katrai republikai bija savs speciāli uzcelts un iekārtots izstāžu komplekss. Gribu uzsvērt, ka mūsu Latvijas mākslinieku un noformētāju grupa bija strādājusi godam. Republikas komplekss ar estrādī, izstāžu paviljonu un viesu pieņemšanas telpām izcili labi iekļāvās parka peizažā. Seft katru dienu notika koncerti, radošas tikšanās, tematiskas diskotēkas. Izstāžu paviljonā savs meistarību radīja latviešu tautas mākslas meistari.

Var droši apgalvot, ka uz Vispasaules jaunatnes un studentu festivālu Maskavā katrs tā dalībnieks atveda daļiņu savas dzimtenes.

— Bet aizveda katrs, droši vien, daļiņu savu jauno draugu dzimtenes?

Jā, bez šaubām. Jo ar ko gan sākas draudzība? Ar tikšanās, ar kopejam interesēm, ar atklātu sarunu, bet to festivāla svētku laikā bija ne mazums. Kad kopā pulcējās pasaules jaunatne, izrādās, ka dažādu tautību jauniešiem ir daudz kopīga, daudz vairāk kopīga kā atšķirīga. Domāju, ka šādu atziņu guva visi festivāla dalībnieki.

— Paldies par sarunu!
LOLITA DREIMANE
ANITAS MARTINSONES foto

Salidojums Tukumā

16., 17. un 18. augustā Tukumā notika komjauniešu un jauniešu Vis-savienības pārgājiena pa Komunistiskās partijas un padomju tautas re-volucionāro, kauju un darba slavas vietām dalībnieku 9. republikāniskais salidojums. Valmieras rajona pārstāvju komandā — salidojuma dalībniecē — bija iedalīti arī mūsu rūpnīcas komjaunieši. Salidojumā piedalījās komjaunatnes komitejas locekļi ZAIGA VIATERE, AUSMA KRASOV-SKA, ALEKSANDRS VASIJEVS. Salidojuma dalībnieki vērtēja iepazi-ties ar materiāliem, kas stāsta par Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas komjauniešu militāri patriotiskās audzināšanas darbu.

